

De Postrijder der provincie Limburg

MEN SCHRUIFT IN
te Tongeren bij M. COLLÈS, uitgever en
eigenaar van dit blad, groote Markt, n° 51.

verschijnende dinsdags, donderdags en zaterdags.

ABONNEMENT

binnen de stad, 7 fr. per jaar.
buiten de stad, 8 fr. „
Een blad afzonderlijk 15 centiem.
Aankondigingen 15 centiem per
drukregel.

De personen die zich aan den Postrijder zullen abonneeren voor het jaar 1874, zullen het blad gratis ontvangen tot den 1^{en} januari aanstaande.

TONGEREN, DEN 20 NOVEMBER.

De Kamer.

In de zitting van gisteren heeft de Kamer het adres in antwoord op de troonrede, om zoo te zeggen zonder discussie aangenomen.

Men weet dat gemeenlijk de stemming van het adres door hevige woordentwisten voorafgegaan wordt. Zulks is dit jaar het geval niet geweest. De Kamer schijnt besloten te hebben naar de stem des Konings te luisteren die haar bij de opening van den zitting aanmaande om alle verbitterende debatten te vermijden. Wij wenschen er haar geluk over.

Onze Universiteiten.

Eenieder weet dat België vier hoogeschole bezit; zij zijn gevestigd te Brussel, te Gent, te Luik en te Leuven. Alle katholieken en verstandige huysvaders zenden hunne kinderen naar Leuven; de liberale vrijmetselaars zenden hunne zoons naar eene andere universiteit.

In Brussel heerscht de vrijdenkerij met de logie; het is niet te verwonderen dan meer dan de helft der studenten, die zich voor den jurij aangehouden hebben, mislukt zijn. Men vraagt hoe lang al deze huizen samen zouden zijn, indien zij met elkander verbonden waren.

In Luik is nog een oude deesem van het studenten-congres en in Gent van den studenten almanak overgebleven. Het is tijd dat ons staatsonderwijs eene andere richting neme. België is een katholiek land, hoe komt het dan dat onze universiteiten kweekscholen voor vrijdenkers zijn?

Getukkig de Alma Mater van Leuven blijft haren ouden roem getrouw: daar vindt men nog jonge lieden die studeeren, en professoren die geloof hebben. Het is natuurlijk dat de studenten van Leuven de anderen overtreffen. Dat zullen zelfs de liberalen niet loochenen.

STADS- EN PROVINCIE NIEUWS.

M. Rappe, pastoor te Vierset, is pastoor benoemd te Abolens; M. Chantraine, is pastoor te Vierset benoemd; M. Janssen A. H. kapelaan te Alken, is coadjutor te Berg benoemd.

Process Bazaine.

Trianon, 18 november.

Maarschalk Lebouf stelt vast dat het 3^e korps, zich gewagende aan den omzendbrief van maarschalk Bazaine, zijne lijnen heeft uitgebreid en zich heeft kunnen bevoorraden op het grondgebied dat hij bezette en weinig levensmiddelen aan de plaats moest vragen. Getuige zegt, even als generaal Ladmirault en anderen, dat de moed der troepen tot het einde toe nitmuntend was. Eene algemeene krijgsvorrichting was mogelijk.

Er wordt eene reeks mededeelingen uit Metz om van het gouvernement der nationale verdelijng gedaan. De heer André, meier van Ars, deed tijdingen geworden. Hij duidde maarschalk Bazaine het middel aan om ze te doen doorgaan. De heer Mayer, dagbladschrijver te Metz, beweert dat alle geruststellende tijding uitgeschrapt werd.

Buitenlandsch nieuws.

Nederland.

Het volgende ongeluk had verleden woensdag te Heythuizen in Hollands-Limburg plaats.

Terwijl de brigade-commandant der koninklijke gendarmerie aldaar met eene vrouw stond te praten, kwam een hond al blaffende op hen in. De brigade-commandant zegde al schertsende: « Ik zal hem eens bang maken en haalde een revolver uit den zak, ten einde een schot in de lucht te lossen; maar reeds onmiddellijk na het uithalen viel, ten gevolge van een gebrek aan dat vuurwapen, een schot, dat de vrouw in den buik trof, met het ongelukkige gevolg dat ze op de plaats dood bleef. Naar men meldt, zou de brigade-commandant aan de justitie te Roermond persoonlijk daarvan kennis gegeven en zich ter harer beschikking gesteld hebben, hetgeen echter niet noodig schijnt geacht te zijn, daar hij weder naar zijne brigade is teruggekeerd. De justitie is echter verleden donderdag ter plaatse geweest.

Frankrijk.

Een telegram uit Versailles van gisteren zegt dat de commissie der vijftien het eerste verslag van den heer Laboulaye handhaaft. Zij is geneigd om den tijd van zeven jaren, voor het presidentschap der fransche republiek te aanvaarden, indien er toegevingen gedaan worden op artikel 3 van het ontwerp der meerderheid van de commissie. Het bijgevoegd verslag van den heer Laboulaye zegt: « Het behoud van artikel 3 wordt ons aanbevolen, niet door het wantrouwen, maar door de noodzakelijkheid. »

Men zegt dat de bonapartisten het ontwerp van de minderheid der commissie zullen stemmen, indien er geen grondwettig karakter wordt aan gehecht. De heer Raoul Duval zou het woord nemen om vijf jaren vragen.

In de zitting der nationale vergadering heeft de heer Laboulaye zijn bijgevoegelijk verslag voorgedragen. Hij houdt staande dat er in het ontwerp der commissie geene opschorsende voorwaarde bestaat. De ministers verklaren, dat zij in artikel 3 eene opschorsende voorbehouding zien. Voor die verklaring verzwindt de hoop tot verzoening.

Het verslag handhaaft besluitvol de beslissing van het voorgaande beslag en artikel 3. De heer Bertaud bestrijdt het ontwerp der minderheid van de commissie en ten zelfden tijde het ontwerp der meerderheid. Hij stelt vast, dat de vergadering het recht niet heeft zich van de nationale soevereiniteit af te zonderen. Hij eindigt met het ontslag te vragen van den heer de Broglie.

De heer Prax-Paris herinnert de overeenkomst van Bordeaux. Hij zegt dat de heer Thiers werd omgeworpen voor het niet naleven der onzijdigheid; hij stelt vast, dat het tegenwoordig gouvernement de onzijdigheid verbroken heeft door eene monarchieke poging. Spreker noodigt al de partijen uit om zich bij den oproep tot het volk aan te sluiten. Hij betreurt dat het kabinet maarschalk Mac-Mahon uit zijne rol heeft doen treden, die boven de partijen was. Hij randt hevige den heer de Broglie aan.

De heer Simon bestrijdt de sluiting en de heer de Castellane spreekt ten voordeele der verlenging. De heer de Chesnelong las eene verklaring van monarchisten, die, zonder hunne medehulp te weigeren voor de vestiging van het gouvernement van maarschalk Mac-Mahon, verklaren dat de monarchie het natuurlijk en noodzakelijk gouvernement van Frankrijk is.

De heer Ernout maakte hierna den lof van den maarschalk, van zijne burgerdeugden en zijne onbaatzuchtigheid. Hij protesteerde tegen de gedachte om een persoonlijk gezag te willen inrichten. Door de verlenging willen de conservateurs de stevige inrichting des lands. De heer Ernout verwerpt de volksstemming.

Eene nachtzitting werd voorgesteld doch verworpen. Heden zal de zitting om een uur aanvangen.

Duitschland.

DE KEIZERSKLOK IN DEN DOM TE KEULEN.

Den 12 mei kwamen te Keulen de 22 veroverde Fransche kanonnen aan, welke gezamenlijk 500 centaars bedragen, en door keizer Wilhelm voor eene nieuwe klok voor den Dom ten geschenke zijn gegeven. De klok zal kolossale afmetingen hebben, namelijk aan den beneden rand eene doorsnee van ongeveer 13 voet, en daarmede in overeenstemming eene hoogte van 17 voet (met inbegrip van de kroon.) Zoodoende zal ze van alle klokken van Europa, die geluid worden de grootste en zwaarste zijn, want de beroemde klok in Moskou en die in Peking zijn wel grooter, maar worden niet geluid; daar wordt met een klepel opgeslagen. Het gieten van de toekomstige « keizersklok » waarvoor reeds eene concurrentie uitgeschreven is, moet omdat ze zoowel wegens hare afmetingen, als vooral om haar gewicht van 50,000 pond moeilijk zoo niet onmogelijk vervoerd zou kunnen worden, binnen de stad Keulen plaats hebben. Van de twee hoofdklokken, die thans in den Keulschen Dom hangen, beiden omstreeks het midden van de 15^e eeuw gegoten, en zoodoende de oudste van al hare beroemde zusters in Europa, weegt de kleinste 12,000 pond, de grootste 22,400 pond.

De keizersklok van 50,000 pond zal dus meer dan tweemaal zoo zwaar zijn als de groote Domklok; die in Weenen weegt 35,954 pond, die in Olmutz 36,000 pond, de hoofdklok in de St-Pieterskerk te Rome 38,000 pond, die van de Notre-Dame te Parijs 34,000 pond, die van het Westminster paleis 32,340 pond en de bekende groote klok in Erfurt 27,936 pond. De waarde aan metaal van de voor den Dom geschonken kanonnen wordt op 25,000 thaler berekend.

Spanje.

Ziehier inlichtingen over don Carlos en zijn leger, uit carlistische bron voorkomende: Te Estella en in de omliggende gemeenten ligt een leger van 15 tot 16,000 man. Elken avond spelen de muziekkorpsen onder de vensters der koninklijke woning, waarin don Carlos, don Alfonso en dona Maria de las Nieves verblijven. De krachtadigheid dezer laatste verdient vooral de algemeene bewondering. Zestien uren per dag te paard doorbrengen is voor haar eene kleinigheid. Klein van gestalte, maar lief van oiterlijk, weet zij iedereen te verleiden door hare goedheid. Zij reikt met de bevalligste eenvoudigheid de hand aan de armste personen. Haar kleedsel is altijd dat eener amazone, met het bij uitstek carlistische hoofddeksel.

Over geheel Spanje bedraagt het getal der Carlisten ongeveer 60,000 man, waarvan er 10,000 in de provincie Valencia, 8000 in Arragon, 15,000 in Catalonie, 16,000 in Navarra, 8000 in Guipuzcoa en 3 tot 5000 in de andere provincien verblijven.

Het leger wordt zeer goed ingericht, dagelijks maakt het manoeuvres en exercicie-oefeningen. Vooral bij een aanval met de bajonet, niet te matigen, en in vollen loop, zijn die wel afgerichte troepen bewonderenswaardig. Er zijn nogmaals verscheidene republikeinsche officieren naar de rangen der Carlisten overgegaan, onder anderen: de zoon van generaal de Planas, officier bij de kurasiers; baron de Sangarin, luitenant-kolonel, welke vandaag te Durango het bevel voert, en de vier broeders Origosa. De artillerie-generaal Berri, welke te Havana in dienst stond, heeft zich onder de carlistische rangen geschaard. Meer dan twintig officieren der artillerie zijn met hem tot don Carlos overgekomen. Om aan al het beweren der republikeinsche dagbladen een einde te maken, welke de carlistische troepen afschilderen als een samenraapsel van roovers en schurken, zal het genoug zijn, in het wilde eenige namen op te geven van personen, welke bij hunne rangen ingelijfd zijn.

Vooreerst heeft men generaal markies de Valdespiras met zijne twee zonen; kolonel markies de las Harmazas; markies de Bersolla; graaf de Faura; hertog d'Altona; graaf della Roa, bevelhebber generaal van het huis des koning; markies de Vallecerato, zoon van den hertog San-Lorenzo; de drie broeders graven de Barrote; markies de Cartrillo; baron Escriche; de twee broeders de Villar; de heer de Silva, zoon van den hertog d'Aliga; de heer de Zafortera; don Juan Sureda; baron d'Ewez; de broeders d'Albalat; hertog de Pignatelli, zoon van den graaf de Fuentis; enz.

Onder de vreemdelingen telt men: graaf Henri de Romée, bloedverwant van den achtbaren graaf de Romée de Rongy, in België; graaf van Wallerkirschen, uit Oostenrijk en baron van Wedell, uit Pruisen. Onlangs nog is generaal de Castilla, oud-commandant van het zwitsersche legioen te Rome, zijn degen ten dienste van Karel VII komen stellen.

Er wordt gezegd dat de gravin de Fuentes, eere-dame van het paleis zal zijn, zoodra het leger meester van Madrid is; maar reeds telt men er ridders van San Jago de Calatrava, waaronder de heeren d'Auriol, Ora, Alvaro en Maldonado niet misplaatst zijn.

Estella is het koninklijk hoofdkwartier, want generaal Ollio, de minister van oorlog, verblijft er met zijn geheelen staf. Buitendien is het de verblijfplaats van al de vertegenwoordigers der vreemde drukkers, zooda de heer Thieblin voor den *New-York Times*; de heer Burnaby, kapitein bij de Horse-guard, voor den *London Times*; de heer O'Shea, zeelander, oud pauselijk zonsaf, voor den *Standard*, en een schilder voor de *London Illustration*, welke schetsen maakt van veldslagen, schermutselingen en soldaten lijpen. De fransche drukkers heeft er slechts een vertegenwoordiger, de heer de Malaret.

Dezer dagen is generaal Cevallos door den koning tot bevelhebber in de provincie Arragon benoemd; vroeger was hij stafoverste bij Cabrera. Generaal Gamundi zal onder hem het bevel voeren. Deze laatste vooral is een zonderling man. Sedert 41 jaar is hij niet meer in zijn huis geweest. Sedert 41 jaar wachten zijne diensbodeu welke hij steeds betaald om zijne woning te onderhouden, op zijne terugkomst. Hij wil echter niet naar zijne haardsteden terugkeeren, alvorens de Carlisten overwinnaars zijn in Spanje. Vele personen verwonderen zich over den weinigen voorgang der carlistische wapens; maar die lieden kennen het land, noch zijne schikkingen, noch de hoop der Carlisten. Elken dag ziet het leger van don Carlos zijne rangen aangroeien, zonder strijd, zonder eenige drukking; elken dag brengt den ondergang van het republikeinsche leger naderbij. Nog

twee maanden en het leger van Karel VII zal tweemaal zoo sterk zijn als dat der republiek.

Ofschoon het ook nog gebrek aan wapens en geld heeft, hoopt het leger van don Carlos wel dra als oorlogvoerende partij erkend te worden door de europesche mogendheden, en dan zal er een einde gemaakt worden met het rondtollen op de noordelijke grenzen. Eens dat wapens, uniformen en munitie niet meer kunnen in beslag genomen worden, zal don Carlos kunnen overgaan tot het oprichten van nieuwe bataillons in een tijdbestek van 14 dagen, in plaats van hertoe 3 maanden noodig te hebben, zooda nu het geval is. De geweren komen werkelijk niet dan een voor een over de grenzen; wat moeilijkheid moet het dan aanbieden, een kanon over de grenzen te smokkelen, zooda die vandaag bewaakt worden. Er zijn 15,000 geweren gekocht en betaald in Engeland en reeds meer dan eene maand wachten zij op de grenzen om verzonden te worden. Ondanks al die moeilijkheden, zal don Carlos nogtans binnen drie maanden over een leger van ruim 100,000 man beschikken. De groote moeilijkheid bestaat alleen om wapens en uniforms aan de vrijwilligers te bezorgen.

Van nu af bestaat er twijfel meer omtrent de groote en belangrijke overwinning der Carlisten te Barbarin, nabij Estella, 7 en 9 dezer behaald op den bekenden Moriones en dezes beste troepen.

Ziehier de koninklijke dagorde, die door de Carlistische bladen wordt medegedeeld:

Vrijwilligers.

Ik zegen den God der legers, die toestaat, dat ik telkens, wanneer ik het woord tot u richt, zulks doe om eenen nieuwen zeg-praaf te voegen bij de lange reeks onzer voortdurende overwinningen.

Na het roemrijk gevecht bij Puente la Reina en Madern, hebt gij nog eene overwinning behaald in de vlakte van Barbarin en Urbiola.

De vijand, die, den 7 van los Arcos vertrokken, onze positiën krachtig had aangevallen, en er, dank zijne geduchte artillerie, in gelukt was die dorpen een oogenblik te bezetten, heeft u onwankelbaar gevonden voor zijne grootere sterkte aan infanterie en cavalerie en zijne 24 kanonnen. Den 7 den dag na een hardnekkig gevecht, waarin uwe dapperheid hem gevoelige verliezen toebreacht, verslagen zijnde, heeft hij moeten vluchten, gewonden, gevangen en krijgsvorraad in onze handen achterlatende.

De Koningin des Hemels, de patrones der Carlistische legers, waarvan uwe banieren 't beeld vertoonen, heeft u op den dag van haar feest een duidelijk bewijs van hare hooge bescherming willen geven.

Ik dank u, dappere vrijwilligers van Navarra, Biscaye, Alva, Castilië en Rioja. Ik ben tevreden over u.

Uw moed, uwe zelfverloochening hebben eenmaal te meer de plannen van Moriones verijdeld, en het republikeinsche leger doen terugtrekken, dat hij zich had voorgesteld naar Estella te voeren.

Begerig om de herinnering aan dat schitterend wapenfeit te vereeuwigen, heb ik besloten een giftenpenning te laten slaan tot belooning van uwe heldhaftigheid. Dat gevecht, waarin veldheeren, opperhoofden, officieren en vrijwilligers zoo goed hun plicht gedaan hebben, geeft ons, behalve de overwinning, de zekere hoop, dat uwe opofferingen weldra een tijdperk van orde en vrede aan ons zoo gelukkig en beproefd vaderland zullen schenken.

Vrijwilligers, ik was met u in het gevecht. Ik heb u zien overwinnen en ben trotsch op u.

CARLOS.

Koninklijk kwartier van Estella,

9 November 1873.

Ter koninklijke drukkerij.

Rusland.

DE VERPLICHTENDE ZELFMOORD.

Men verhaalt als volgt, den dood van generaal Mourawief, die met zooveel wreedheid den Poolschen opstand betugelde.

Sedert eenigen tijd was hij te St-Petersburg wedergekeerd, toen op een donkeren nacht zich eenige officieren bij hem aanboden en hem zegden, dat de Keizer hem verzoocht in de forteres Petrapsvlok te komen. De generaal stond op, kleedde zich aan en men ging naar de boot, welke hun naar den czaar moest voeren.

Het vaartuig dreef af, doch bleef in eens plotselings staan en een der officiers, zich tot Mourawief wendende, zegde hem, zich gereed te maken om te sterven. Dit zeggende, toonde men hem een pope (Russischen priester) die tot dan toe in zijnen mantel was gewikkeld gebleven. Eenige oogenblikken daarna werd Mourawief in de Neva geworpen en 's anderendaags meldten de dagbladen, dat een ongeval aan generaal Mourawief het leven had gekost.